

ще прославятъ Твоето велико име и името на Твоя Августейши домъ.“

Слѣдъ това на Негово Величество билъ поднесенъ отъ една депутация плѣвенски граждани слѣдующия адресъ :

„Великий Господарю !

„Изминаха се страданията на българския народъ, тѣ отлетѣха безвъзвратно само за това, че Ти, Царю, положи своя мечъ въ възнитѣ на сждбата.

„Ти, Великий Господарю, съ своя щитъ ни запази отъ варварството на невѣрнитѣ.

„Ти ни даде новъ животъ.

„Като слънце Ти озари нашата земя съ Своето посѣщение, като възкреси българския народъ, и както снѣга се стопява отъ слънчевитѣ лъчи, така се пръснаха веригитѣ, които ни овързваха отъ редъ вѣкове !

„Можемъ ли да стоимъ равнодушни къмъ това велико събитие, плодоветѣ на което ще вкусимъ не само ние, но и нашитѣ дѣца и далечни потомци ? Съ своитѣ страдания прѣзъ петмѣсечната обсада, ние, жителитѣ на града Плѣвенъ, купихме право да стоимъ на чело на българския народъ при стремлението да изкажемъ Тебе, Господарю, отъ името на тоя народъ своитѣ най-живи чувства. Ние вѣрваме, че освобождението на Плѣвенъ е зарята на освобождението на стара България. Плѣвенъ възкрѣсна сега пръвъ, както прѣди вѣкове бѣше умрѣлъ послѣденъ !

„Въ споменъ на нашитѣ потомци за това възкресение, въ видимо прѣзъ бждещи вѣкове възпомяване за това щастие, което Ти, Господарю, дари намъ съ Своето посѣщение на нашия градецъ, ние просимъ позволение да устроимъ въ Плѣвенъ мжжеска гимназия, като я именуваме съ свещеното за